

Російський балет ХХ століття

- Початок ХХст. Ознаменувався новаторськими пошуками, прагненнями перебороти стереотипи, умовності академічного балету ХІХст.

Великий внесок у російське балетне мистецтво вніс М.М. Фокін істотно розширивши коло ідей та образів у балеті, збагативши його новими формами та стилями.

Його постановка для “Російських сезонів” балетів “Шопеніана”, “Петрушка”, “Жар-птиця” й інші принесли славу російському балету за рубежем. Завоювала світову популярність створена Фокіним для Анни Павлової мініатюри “Умираючий лебідь” (1907р.)

- У ХХст. У США балет розвивався завдяки зусиллям Джорджа Баланчина й американського балетного театру, а в Англії-завдяки впливу Марії Рамперт Радянські митці у своїй творчості пішли шляхом всебічної драматизації хореографічної дії, життєвості і народності сценічних образів. Художнє втілення в радянському балеті знаходять теми радянського патріотизму, творчої праці, визвольної боротьби трудящих наприклад: “Червоний мак”, “Полум’я Парижу”, “Бахчисарайський фонтан”. Також яскравими виставами були “Золотий вік”, “Ромео і Джульєта”, “Попелюшка”.

- Історія російського балету починається з 1738 року. Саме тоді, завдяки прохання французького танцмайстера Жана-Батіста Ланде, з'явилася перша в росії школа балетного мистецтва-відома нині на весь світ Санкт-Петербурзька Академія танцю імені Агрипини Яківни Ваганової. Правителі російського престолу завжди дбали про розвиток танцювального мистецтва. Михайло Федорович першим з російських царів ввів у штат свого двору нову посаду танцюриста. Ним став Іван Лодигін. Він повинен був не тільки танцювати сам, але й навчати цього ремесла інших.

- Тоді було заведено показувати між актами п'єси сценічний танець, який іменували балетом. Пізніше за спеціальним наказом Імператора Петра Першого танці стали складовою частиною придворного етикету.

- У Петербурзі бальний танець став обов'язковою дисципліною в Шляхетському кадетському корпусі.

- У вересні 1737році Ланде подав прохання, в якому зумів обґрунтувати необхідність створення нової спеціальної школи, де дівчатка і хлопчики простого походження навчалися б хореографічному мистецтву. Незабаром такий дозвіл було дано. Зчеляді відібрали дванадцять дівчат і дванадцять струнких юнаків, яких почав навчати Ланде.

- З 1743 року колишнім учням Ланде починають виплачувати платню як артистам балету.

- В історії залишилися імена кращих учнів першого набору: Аксенія Сергєєва, Автод”я Тимофєєва, Єлизавета Зоріна, Афанасій Топорков, Андрій Нестеров.

-
- Справжній переворот в балетній музиці справив Чайковський, який вніс до неї безперервний симфонічний розвиток, глибокий образний зміст, драматичну виразність. Музика його балетів “Лебедине озеро”(1877), “Спляча красуня”(1890), “Лускунчик”(1892) здобула можливість розкривати внутрішній плін дії, втілювати характери героїв у їх взаємодії. У хореографії новаторство Чайковського було втілено балетмейстера Маріуса Петіпа і Л. Івановим покладали початок симфонізації танцю.

- Великий внесок у російське балетне мистецтво вніс Фокін істотно розширивши коло ідей і образів у балеті, збагнувши його новими формами та стилями. Його постановки для “Російських сезонів” балетів “Шопеніана”, “Петрушка”, “Жар-птиця” та інші принесли російському балету за кордоном

- Завоювала світову популярність створена Фркіним для Анни Павлової мініатюра “Вимираючий лебідь”(1907).

- В 1911-1913 роках на ґрунті “Російських сезонів” утворилася труппа “Російський балет Дягілева”

- Від балету відштовхувався вільний танець, творців якого цікавила не стільки нова техніка танцю або хореографія, скільки танець як особлива філософія, здатна змінити життя. Цей рух що виник в ХХст. Служив джерелом багатьох напрямків сучасного танцю і дала поштовх реформі самого балету.